

UMWELT- UND INGENIEURTECHNIK DRESDEN PROTI KOMISIJI
SKLEP PREDSEDNIKA SODIŠČA PRVE STOPNJE
z dne 2. junija 2005*

V zadevi T-125/05 R,

Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden, s sedežem v Dresdnu (Nemčija),
ki jo zastopa H. Robl, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Wilderspin in S. Fries, zastopnika,
z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

zaradi predloga za odložitev izvršitve odločb Komisije o neoddaji sklopa št. 2 naročila EuropeAid/119151/D/S/UA z naslovom „Projekt za modernizacijo jedrske elektrarne v južni Ukrajini“ tožeči stranki in o oddaji tega drugemu podjetju ter, podredno, zaradi predloga za odreditev drugih začasnih ukrepov,

PREDSEDNIK SODIŠČA PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI

izdaja naslednji

Sklep

Dejansko stanje

- ¹ V Uredbi Sveta (ES, Euratom) št. 99/2000 z dne 29. decembra 1999 o zagotavljanju pomoči partnerskim državam v vzhodni Evropi in srednji Aziji (UL 2000, L 12, str. 1) je med drugim predvideno financiranje programov jedrske varnosti v navedenih državah.

- 2 V okviru Uredbe št. 99/2000 je bil izdelan letni akcijski program na področju jedrske varnosti za leto 2001. V zvezi s tem je bil objavljen javni razpis za oddajo javnega naročila z naslovom „Projekt za modernizacijo jedrske elektrarne v južni Ukrajini“. Sklop št. 2 tega naročila se je nanašal na zagotovitev ekspertnega sistema za zbiranje in obdelavo podatkov v zvezi z nadzorom kakovosti vode v jedrski elektrarni v južni Ukrajini.

- 3 V odgovor na ta javni razpis, objavljen 19. junija 2004 v *Uradnem listu Evropske unije* (UL S 119), so bile v predpisanem roku vložene tri ponudbe, med njimi tudi ponudba tožeče stranke.

- 4 Vložene ponudbe so bile 4. oktobra 2004 odprte v prisotnosti ponudnikov.

- 5 Odbor, pristojen za tehnično oceno ponudb (v nadaljevanju: ocenjevalni odbor), je preučil različne prejete ponudbe ter preveril, ali upoštevajo upravne in tehnične specifikacije.

- 6 V obravnavanem primeru je ocenjevalni odbor z dopisi z dne 6., 8. in 12. oktobra 2004 tožečo stranko zaprosil, naj pojasni več točk iz svoje ponudbe, na katere je tožeča stranka odgovorila z dopisi z dne 7., 12. in 14. oktobra 2004.

- 7 Ker pojasnila tožeče stranke o dveh tehničnih vidikih niso bila zadostna („Pojasnilo št. 9“ in „Pojasnilo št. 13“), njena ponudba ni bila sprejeta. Cene, ki jih je predlagala tožeča stranka, torej niso bile primerjane s cenami drugih ponudnikov.

- 8 Naročilo je bilo oddano družbi All Trade, katere ponudba je bila najugodnejša izmed ponudb, ki so jih predložili ponudniki.

- 9 Družba All Trade je bila uradno obveščena o dodelitvi naročila in sprejeti so bili potrebni ukrepi za podpis pogodbe. Pogodba je bila sklenjena neposredno med družbo Energoatom, upravičencem projekta, in uspešnim ponudnikom. Podpisana je bila 20. decembra 2004.

- 10 Komisija je z dopisom z dne 23. decembra 2004, ki ga je tožeča stranka prejela 10. januarja 2005, to obvestila, da ji naročilo ni bilo dodeljeno, ker njena ponudba ni upoštevala tehničnih zahtev (v nadaljevanju: prva odločba). Poleg tega jo je v tem dopisu obvestila, da je bilo naročilo oddano družbi All Trade (v nadaljevanju: druga odločba).

- 11 Tožeča stranka je z dopisom z dne 14. januarja 2005, naslovljenim na Komisijo, izpodbijala razloge teh dveh odločb.

- 12 Komisija je z dopisom z dne 31. januarja 2005 odgovorila na očitke tožeče stranke.

Postopek in predlogi strank

- 13 Tožeča stranka je 18. marca 2005 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje na podlagi člena 230, četrti odstavek, ES, vložila tožbo za razglasitev ničnosti prve in druge odločbe (v nadaljevanju skupaj: sporni odločbi).
- 14 Tožeča stranka je z ločeno vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 21. marca 2005, na podlagi člena 104 Poslovnika Sodišča prve stopnje ter členov 242 ES in 243 ES, vložila ta predlog za izdajo začasne odredbe, v katerem predlaga:
- odložitev izvršitve spornih odločb, dokler Sodišče prve stopnje ne odloči o tožbi v glavni stvari;

 - podredno, naj se odredijo potrebni začasni ukrepi, primerni za preprečitev, da izvršitev izpodbijanih odločb ne postane dovršeno dejstvo v škodo tožeče stranke, in zlasti naj se toženi stranki prepove:
 - da po eni strani odda sporno naročilo družbi All Trade;

 - da po drugi strani sestavi pogodbo, določeno v točki 21 razpisne dokumentacije, in jo predloži v podpis družbi All Trade ali da sprejme kakršen koli drug ukrep, ki bi lahko pospešil oddajo ali izvršitev naročila.

- 15 Komisija v svojih stališčih, vloženi v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 11. aprila 2005, predlaga, naj se predlog zavrne kot neutemeljen.

Pravno stanje

- 16 Na podlagi povezanih določb členov 242 ES in 243 ES ter člena 225(1) ES lahko Sodišče prve stopnje, če meni, da to zahtevajo okoliščine, odredi odložitev izvršitve izpodbijanega akta ali sprejme potrebnečasne ukrepe.
- 17 V členu 104(2) Poslovnika je določeno, da je v predlogih za izdajo začasnih odredb treba navesti predmet spora, okoliščine, iz katerih izhaja nujnost, ter dejanske in pravne razloge, ki na prvi pogled (*fumus boni juris*) izkazujejo utemeljenost predlaganih začasnih odredb. Ti pogoji so kumulativni, tako da je treba predloge za izdajo začasnih odredb zavrniti, če kateri izmed njih ni izpolnjen (sklep predsednika Sodišča z dne 14. oktobra 1996 v zadevi SCK in FNK proti Komisiji, C-268/96 P(R), Recueil, str. I-4971, točka 30).
- 18 Glede na vsebino spisa sodnik, pristojen za izdajo začasnih odredb, meni, da ima na voljo vse potrebne elemente za odločitev o tem predlogu za začasnih ukrepe, ne da bi bilo treba predhodno ustno zaslišati stranke.

Trditve strank

Fumus boni juris

- 19 V zvezi s prvo odločbo tožeča stranka trdi, da je Komisija kršila načelo prepovedi diskriminacije. To načelo naj bi bilo temeljno na področju javnih naročil, izrecno pa naj bi bilo izraženo v členu 89(1) finančne uredbe.
- 20 Prvič, v nasprotju s tem, kar je navedeno v dopisih Komisije z dne 23. decembra 2004 in z dne 31. januarja 2005, naj bi bila ponudba tožeče stranke v skladu s tehničnimi specifikacijami iz javnega razpisa, tj. s tistimi iz razdelka 2.2.6 teh specifikacij na eni strani ter iz razdelkov 2.3.1 in 2.3.4 istih tehničnih specifikacij na drugi strani. Poleg tega naj v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, podrobna pojasnila in dodatne informacije, zagotovljeni Komisiji, ne bi bili nezadostni.
- 21 Tožeča stranka dodaja, da tehnični pridržki, izraženi v dopisih z dne 23. decembra 2004 in z dne 31. januarja 2005, nimajo nič skupnega s prejšnjimi zahtevami Komisije za pojasnila.
- 22 V zvezi z drugo odločbo tožeča stranka meni, da je ugotovitev Komisije v zvezi s finančno oceno očitno napačna.

- 23 V obvestilu o oddaji naročila za dobavo naj bi bila družba All Trade navedena kot imetnica pogodbe v vrednosti 3.423.658 EUR, kar naj bi ustrezalo ceni ponudbe, vključno z vsemi dodatki in servisiranjem. Po mnenju tožeče stranke pa izjave v zvezi s cenami ponudb, ki jih vsebuje dopis Komisije z dne 31. januarja 2005, niso točne.
- 24 Po mnenju tožeče stranke je sklicevanje Komisije na točko 1.3 navodil za ponudnike napačno. V točki 1.3 naj bi bilo v bistvu določeno, da je treba pri oceni ponudb upoštevati samo osnovno ceno ponudbe, brez cene na enoto in skupne cene rezervnih delov, razen če bi se ti zadnji ceni močno razlikovali od ene do druge ponudbe. Po mnenju tožeče stranke je v tem primeru veljalo prav to.
- 25 Tožeča stranka meni, da je družba All Trade verjetno predlagala večje število rezervnih delov, zaradi česar je bilo treba skupne cene ponudbe zvišati za več kot 300.000 EUR. Po mnenju tožeče stranke Komisija ni izpolnila svoje obveznosti iz točke 1.3 navodil za ponudnike, da upošteva to okoliščino.
- 26 Tožeča stranka poleg tega trdi, da družba All Trade nima niti potrebnih kvalifikacij niti referenc. Po mnenju tožeče stranke je družba All Trade očitno predlagala proizvod z veliko verjetnostjo odpovedi. Oddaja sklopa št. 2 družbi All Trade naj bi torej s tehničnega, poslovnega, kadrovskega in finančnega vidika vzbujala resne dvome o jamstvu, da bo predvideno storitev, ki je predmet naročila, mogoče izvesti strokovno in v določenih rokih.
- 27 V zvezi s tem tožeča stranka dodaja, prvič, da kapital družbe All Trade ni v skladu z vrednostjo pogodbe, drugič, da želi družba All Trade očitno izvesti naročilo sama, s pomočjo treh sodelavcev, in tretjič, da se reference družbe All Trade nanašajo

izključno na projekt v Armeniji v zvezi s pogodbo, katere vrednost je nižja od enega milijona eurov in ki je bila izvedena pred skoraj dvema letoma.

- 28 V odgovor na to Komisija navaja, da je tožba tožeče stranke za razglasitev ničnosti v zadevi v glavni stvari očitno neutemeljena.
- 29 Komisija poudarja, da ima v skladu z ustaljeno sodno prakso široko diskrecijsko pravico glede elementov, ki jih je treba upoštevati za dodelitev naročila na podlagi javnega razpisa. Nadzor Sodišča Skupnosti bi torej moral biti omejen na preverjanje upoštevanja postopkovnih pravil in obrazložitve, resničnosti dejstev, neobstoja očitne napake pri presoji in zlorabe pooblastil (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. septembra 2002 v zadevi Tideland Signal proti Komisiji, T-211/02, Recueil, str. II-3781, točka 33).
- 30 V tem primeru naj bi postopek javnega razpisa potekal v skladu z veljavnimi določbami. Odločitev o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke naj bi bila poleg tega obrazložena. Razlogi, navedeni v zvezi s tem, naj bi bili tehnične narave. Komisija naj bi se pri njihovi oceni oprla na mnenje strokovnjakov, v tem primeru ocenjevalnega odbora. Na podlagi tega Komisija sklepa, da tožeča stranka ni dokazala očitne napake pri presoji ali zlorabe pooblastil in da noben element ne dopušča domneve o njenem obstoju.

Nujnost in tehtanje interesov

- 31 Tožeča stranka trdi, da bosta sporni odločbi, če predlog za izdajo začasne odredbe ne bo sprejet, začeli učinkovati. To „dovršeno dejstvo“ naj bi dokončno vplivalo na pravni položaj tožeče stranke in nepopravljivo škodovalo njenim pravicam.

- 32 Komisija meni, da tožeča stranka ni dokazala, da ne more počakati na izid postopka v glavni stvari, ne da bi utrpela resno in nepopravljivo škodo.
- 33 Komisija poleg tega trdi, da v skladu z ustaljeno sodno prakso škode finančne narave, razen v izjemnih okoliščinah, ni mogoče šteti za nepopravljivo ali celo težko popravljivo, ker je lahko predmet naknadnega finančnega nadomestila (sklepi predsednika Sodišča prve stopnje z dne 20. julija 2000 v zadevi Esedra proti Komisiji, T-169/00 R, Recueil, str. II-2951, točka 45; z dne 3. decembra 2002 v zadevi Neue Erba Lautex proti Komisiji, T-181/02 R, Recueil, str. II-5081, točka 84, in z dne 27. julija 2004 v zadevi TQ3 Travel Solutions Belgium proti Komisiji, T-148/04 R, ZOdl., str. II-3027, točka 46).
- 34 Vsekakor interesi tožeče stranke ne morejo prevladati nad interesi ponudnika, s katerim je bila sklenjena pogodba, in nad interesom, da se zagotovi varnost jedrskih objektov.

Presoja sodnika, pristojnega za izdajo začasne odredbe

- 35 Tožeča stranka v svojem predlogu v bistvu sodniku, pristojnemu za izdajo začasne odredbe, predlaga, naj toženi stranki prepove, da sporno naročilo odda družbi All Trade, ter da sestavi pogodbo iz točke 21 razpisne dokumentacije in jo predloži v podpis družbi All Trade. Poleg tega predlaga odložitev izvršitve odločbe, da se ji ne dodeli sklop št. 2 spornega naročila, in odložitev izvršitve pogodbe, morebiti sklenjene z družbo All Trade.

- 36 Komisija je navedla, ne da bi ji tožeča stranka ugovarjala ali ne da bi drugače izhajalo iz dokumentov v spisu, da je bila pogodba med družbo All Trade in družbo Energoatom podpisana 23. decembra 2004. Zaradi tega je bil predlog za izdajo začasne odredbe v delu, ki se nanaša na preprečitev oddaje naročila družbi All Trade in podpisa pogodbe, že ob vložitvi brezpredmeten. Ta predlog je torej nedopusten.
- 37 V zvezi s predlogoma za odložitev izvršitve odločbe, da se naročilo ne odda tožeči stranki, in izvršitve pogodbe, sklenjene z družbo All Trade, sodnik, pristojen za izdajo začasne odredbe, meni, ne da bi bilo treba odločiti o skladnosti predloga za izdajo začasne odredbe z zahtevami člena 104(2) Poslovnika, kot ga je razložilo sodišče Skupnosti (sklepa predsednika Sodišča prve stopnje z dne 7. maja 2002 v zadevi Aden in drugi proti Svetu in Komisiji, T-306/01 R, Recueil, str. II-2387, točka 52, in z dne 10. novembra 2004 v zadevi European Dynamics proti Komisiji, T-303/04 R, ZOdl., II-3889, točki 63 in 64), da je treba preučiti, ali je izpolnjen pogoj nujnosti.
- 38 V zvezi s tem je v skladu z ustaljeno sodno prakso nujnost predloga za izdajo začasne odredbe treba presoјati glede na potrebo po začasnem odločanju, da bi se izognili temu, da bi stranki, ki predlaga začasno odredbo, nastala znatna in nepopravljiva škoda (sklep predsednika Sodišča z dne 6. februarja 1986 v zadevi Deufil proti Komisiji, 310/85 R, Recueil, str. 537, točka 15, in sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 30. junija 1999 v zadevi Pfizer Animal Health proti Svetu, T-13/99 R, Recueil, str. II-1961, točka 134).
- 39 Stranka, ki predlaga odložitev izvršitve izpodbijane odločbe, mora dokazati, da ne more počakati na izid postopka v glavni stvari, ne da bi utrpela tovrstno škodo (sklep predsednika Sodišča z dne 8. maja 1991 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-356/90 R, Recueil, str. I-2423, točka 23, in sklep predsednika Sodišča prve stopnje z dne 15. novembra 2001 v zadevi Duales System Deutschland proti Komisiji, T-151/01 R, Recueil, str. II-3295, točka 187).

- 40 V tem primeru tožeča stranka samo navaja, brez drugega pojasnila, „da tožba nima odložilnega učinka in da se je treba bati, da bo v okviru zadevnega postopka oddaje izpodbijana dodelitev v korist družbe All Trade [...] začela učinkovati“ ter da „bi to ustvarilo dovršeno dejstvo in dokončno prizadelo pravni položaj tožeče stranke“.
- 41 Tožeča stranka ne navaja razlogov, zaradi katerih naj ne bi mogla počakati na odločitev o svojem predlogu za razglasitev ničnosti, ter ne predlaga nobenega dokaza o kakršni koli resni in nepopravljivi škodi.
- 42 Ker bi trditve tožeče stranke lahko razložili tako, da naj bi se domnevna škoda nanašala na dejstvo, da je njena izločitev povzročila finančno škodo, zadostuje navesti, da tovrstne škode, razen v izjemnih okoliščinah, ni mogoče šteti za nepopravljivo ali celo težko popravljivo, ker je lahko predmet naknadnega finančnega nadomestila (zgoraj navedeni sklepi Esedra proti Komisiji, točka 45, Neue Erba Lautex proti Komisiji, točka 84, in TQ3 Travel Solutions Belgium proti Komisiji, točka 46).
- 43 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da pogoj nujnosti ni izpolnjen in da je torej treba ta predlog zavrniti, ne da bi bilo treba preučiti, ali so izpolnjeni drugi pogoji za izdajo začasnih ukrepov.

Iz teh razlogov je

PREDSEDNIK SODIŠČA PRVE STOPNJE

sklenil:

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.

2. Odločitev o stroških se pridrži.

V Luxembourggu, 2. junija 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

B. Vesterdorf

